

فناوری و رسانه

یادداشت

دغدغه پلمبی یا پلمبی خبرنگاران

نویس بهنود

دبیر تحریریه

vbehnood@gmail.com

سرش را کج می‌کند و می‌پرسد پیامک واریز نیومد؟ کسی جوابش را نمی‌دهد و این سکوت یعنی نه. دوباره به صفحه ورد خیره می‌شود. به خریدها و چک‌ها فکر می‌کند، بعد آن قسط سر ماه یادش می‌افتد و در نهایت بعد از اینکه لیست سفارش مایحتاج خانه از ذهنش عبور کرد، اقبال بلندش را در دل نوازش می‌کند. آهی می‌کشد و دوباره جملات را از همان جا که ایستاده بود، می‌خواند. حدود ۸ سال و اندی است که خبرنگار است. این سال‌های آخر انگار که داشته بیگاری می‌کرده است، کار سخت در مقابل مزد اندک، در دلش می‌گوید آن فلان دلال از من فرهنگی بیشتر درمی‌آورد. وقتی خودش را مرور می‌کند، باورش نمی‌شود روزگاری برای خبری که حتی حق‌الزحمه نداشت مسافت‌های طولانی می‌پیمود و عرف ریزان تلاش می‌کرد زودتر از

همکارانش

خبر را به سردبیری برساند. وزارت ارشاد می‌گوید، ۱۳۶۸ خبرنگار بیمه شده دارد اما خیلی‌ها را می‌شناسد که بدون بیمه کار می‌کنند و با کمترین پرداختی حتی گاهی بدون چهارچوب‌های اداره کار. بدترین قسمت ماجرا آنجاست که بعد از چندین سال جان‌کندن این گرفتاری ادامه داشته باشد و نهایت خبرگی به این خلاصه شود که می‌توانی تشخیص بدهی پلمپ درست است یا پلمپ. مسأله درست است یا مسئله. می‌توانی با باید به همین ترتیب نوشت یا بنام فاصله. تیرت مناسب است یا نه و نهایت دلنگرانی این باشد که پدیده‌یاتی که از فلان مدیر گفت و گو کرده‌ای روزی انکار نشود. او فکر می‌کند که شاید اگر غم‌نان نبود، خبرنگارتر می‌شد اما در چنین شرایطی که باید فقط لیست هزینه‌ها را مرور کند، از رسانه جزء کمک خرج خودش برداشتی ندارد. به یاد می‌آورد که رنج‌های بسیاری را نوشته و دلخوشی‌های بسیاری را نقل و نیات معلوماتی که به خواننده داده، ضمیمه کرده است. به یاد می‌آورد که از موفقیت آدم‌ها برایشان تندیس افتخار ساخته و از بی‌مسئولیتی برخی‌ها برایشان خط‌کش. شب و روز و در باد و باران و آفتاب از میز به میز می‌وازد رایانه‌ای به رایانه‌ای نوشته و رسیده است به جایی که دیگر جان در بدن نمانده است. هر چه باشد وقتی سال‌ها سپری شده و این همه نیازمندی بی‌پاسخ روی هم رسوب شده است، تن و روح خسته می‌شود. اما چاره چیست؟ دست او با قلم آمیخته است. تلاش می‌کند پلمپ را درست بنویسد و تلاش می‌کند مطالبش را باموقع تحویل دهد تا مردم بی‌خبر نمانند. حتی اگر آن پیامک واریزی لعنتی ارسال نشود، کار خبر یک اعتیاد شیرین است. یک دغدغه که وقتی گرفتارش شدی دیگر رهایی ندارد.



گفت و گوی «ایران جمعه» با مدیرعامل
موفق یک شرکت دانش بنیان

جایگاه ساخت ایران باید به هر قیمتی در جهان ارتقا یابد

با وجود توان فنی و علمی دانشمندان ایرانی، بازارهای جهانی سهم مطلوبی برای آنها قائل نیستند. بخشی از این نابه‌سامانی به نگاه سیاسی به مقوله علم برمی‌گردد. حمایت از شرکت‌های دانش بنیان و پویزه جوانان دانشمندان از زمانی آغاز شد که تکیه بر توان داخلی مورد تأکید بود. در شرایطی که تحریم‌ها دست بر گلو کشور می‌فشارد، دانشمندان جوان در حوزه‌های مختلف توانمندی خود را اثبات کردند. اما در ابتدای این مسیر خطیر موانعی وجود دارد که بخشی به نوع و جنس حمایت مسئولان و برخی به تأثیرات سیاست‌گذاری‌ها در سطح کلان مرتبط است. با آرتور هوسپیان مدیرعامل گروه صنعتی فرازگامان، گپ و گفتی در این خصوص داشتیم. هوسپیان معتقد است با وجود توانمندی‌های دانشمندان ایرانی پویزه در عرصه صنعت، هنوز برند صنعتی ایران در بازارهای جهانی شکل نگرفته است.

گفت و گو

با وجود مشکلاتی که پیرامون حوزه صنعت مشاهده می‌شود، چگونه به سمت تشکیل یک شرکت دانش بنیان متمایل شدید؟

شرکت ما یک شرکت خانوادگی است که توسط مرحوم سرکیس هوسپیان، پدر بنده بنیان‌گذاری شده است که در زمینه طراحی و ساخت ماشین‌های ابزار فعالیت می‌کند. در اواخر دهه شصت و اوایل دهه هفتاد که نقش بنده به‌عنوان نسل دوم در شرکت جدی‌تر شد، تصمیم به طراحی و ساخت ماشین‌های ابزار سی‌ان‌سی و محصولات کنترل حرکت و روبات‌های صنعتی و خطوط تولید پیشرفته و خودکار گرفتیم. می‌توان گفت که از اوایل دهه هفتاد شرکت با ارتقای جایگاه دانش خود پا به عرصه تولید محصولات دانش بنیان گذاشت. در آن مقطع خیلی بحث دانش بنیان مطرح نبود، ولی در عمل شرکت ما بر بنیان دانش و با مدیریت دانش وارد عرصه ماشین‌های ابزار پیشرفته شد.

محصولات شما چه کمکی برای صنعت دارد و آیا تماماً دانش بنیان است؟

ما سازنده انواع فرز و تراش سی‌ان‌سی، ماشین‌های ابزار خاص و عمومی، خطوط تولید و تجهیزات اتوماسیون صنعتی هستیم. راه‌حل جامع برای همه صنایع ارائه می‌دهیم و به‌عنوان یک صنعت مادر مخصوصاً در شرایط تحریم دستگاه‌های به‌روز را در اختیار صنایع قرار می‌دهیم. تقریباً تمام محصولات ما دانش بنیان و دارای فناوری بالا هستند و باعث بی‌اثر کردن تحریم‌ها و امکان ارائه راه‌حل‌های به‌روز به صنایع می‌شوند.

حمایت نهاد‌های دولتی چقدر مؤثر بوده و آیا بسته‌های حمایتی پیشنهادی استفاده کرده‌اید؟

اخیراً صندوق‌های وابسته به ریاست‌جمهوری امکان فروش اقساطی محصولات دانش بنیان را فراهم ساخته‌اند که البته دارای ضوابطی است که بیشتر مراجع‌کنندگان از دریافت آن صرف‌نظر می‌کنند. امکانات قابل قبولی برای شرکت‌های دانش بنیان فراهم شده ولی شرکت ما استفاده مؤثری از آنها نکرده است. متولیان معتقدند با برگزاری رویدادهایی مانند نمایشگاه‌های تخصصی داخلی یا شرکت در نمایشگاه‌های خارجی به دنبال معرفی محصولات دانش بنیان هستند. کیفیت این رویدادها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

رویدادهای زیادی برگزار می‌شوند ولی هوشمند نیستند. مثلاً برگزاری نمایشگاه محصولات دانش بنیان در یک کشور خارجی خیلی هدفمند نیست. برای توسعه بازار داخلی و صادرات محصولات باید تخصصی‌تر به این مقوله پرداخته شود. البته رویدادهای توانمندسازی و برخی تسهیلاتی که شرکت‌های دانش بنیان استفاده می‌کنند بسیار راهگشا است ولی جا برای بهبود بیشتر وجود دارد.

به اعتقاد شما آیا مهندسان و دانشمندان ما قادر به ارائه محصول مناسب در حوزه فن آوری نیستند یا شرایط معرفی در بازارهای جهانی فراهم نیست؟

برند ساخت ایران جایگاهی در جهان ندارد و این خارج از سپهر مهندسان و دانشمندان است. ما کشوری قوی، با کارشناسانی متخصص و دانشمندان هستیم. توان فنی بسیار بالایی داریم ولی جایگاه ما در جهان متزلزل است. تحریم‌ها و اعتبار ما به قدری مخدوش است که اساساً امکان توسعه مؤثر به سمت بیرون وجود ندارد.

وقتی ارتباط بانکی نیست، کالاها و خدمات تحریم است، چگونه باید در بازارهای جهانی موفق بود. بنده معتقدم به هر قیمتی باید جایگاه برند ساخت ایران را در جهان ارتقا داد و به هر قیمتی تحریم‌ها را ملغی کرد. صادرات محصولات با فناوری بالا می‌تواند معادله اقتصادی و ژئوپلیتیکی منطقه و جهان را به سود ایران تغییر دهد.

آیا مشکلات موجب نشده تا منصرف شوید؟

قطعاً در همین مسیر انجام وظیفه می‌کردم، منتهی اگر آگاهی امروز را با خود به گذشته می‌بردم خطاها را تکرار نمی‌کردم! هدف ما ارتقای کیفی و دانش محور محصولات فعلی و تکمیل کردن سبد محصولات مان است. تحقیق و توسعه از سی سال پیش بزرگ‌ترین هزینه و سرمایه ما در گروه صنعتی فرازگامان بوده است.

چقدر سیاست‌گذاری‌ها و موضوعات روز جامعه مانند قطعی اینترنت، تحریم‌ها و مشکلات اقتصادی در کار شما تأثیر داشته است؟

بسیار زیاد! شرکت ما همزمان با شرکت امریکایی‌ها کار خود را در زمینه ساخت ماشین ابزار شروع کرده است. آنها امروز یک برند برتر در جهان هستند و ما مشکل تهیه کابل برق خوب را داریم. حکمرانی و سیاست‌گذاری ما به شدت مشکل دارد و به قول یک اندیشمند معاصر، سپهر سیاست بر سپهر دانش و فناوری استیلا دارد در حالی که سپهر دانش، سیاست و

اقتصاد باید همسان و هم‌اندازه باشند. تحریم نفس ما را بریده است. ابتدایی‌ترین محصولات را نمی‌توانیم تهیه کنیم. از طرفی قطعی اینترنت دست و پای ما را در مسابقه دوی سرعت بسته است. بدون ارتباط اینترنتی چگونه توسعه پیدا کنیم؟ چگونه بفروشیم؟ چگونه مهندسی همزمان انجام دهیم؟

حکمرانی و سیاست‌گذاری ناکارآمد در صنعت و اقتصاد نیز اجازه رشد متناسب با ظرفیت به ما نداده است. با وجود همه مشکلات، با تلاش همکاران در گروه صنعتی فرازگامان، شرکت مشکلی در زمینه تولید و فروش ندارد، اما جایگاه دانشمندان و کارآفرینان ایرانی، جهانی شدن است.

